

La closca de l'ou

(ALDC, VI, 1448. La closca de l'ou)

A l'“embolcall calcari de l'ou” (DCVB) pertany un frondós ventall de significants en part compartit pels que corresponen als mapes 756, 757 i 758 del PALDC, V, els comentaris dels quals caldrà tenir en compte per no repetir informació ja coneguda.

Closca prové de *casca* encreuat amb *clova*; var. *croscas* 12, amb intercanvi de líquides; *clasca*, var. de *clova*, presenta també una var. palatalitzada, *claisca* 185; *casca* és un deverbal de *cascar*; *clova* és un arabisme o cultisme, amb la var. *esclova* 31, 43, 47, 83, 84 i *clofa* 10, 11, amb el pseudoprefix originat a partir del pl. *les clofes*, els der. *clofella* 15, *cloveia* i *clovea* 70-72, 74, 75, amb iodització, el primer, i, amb grau zero, el segon.

Crosta deriva de CRŪSTA i *corfa*, de l'ár. vg. QÓRFA (cl. QÍRFA/QÁRFA), amb les var. *escorfa d'ou* 184 o, simplement, *escorfa* 182.

Són manlleus *coquilla* 2, 13, al fr. *coquille*; *escolja* 85, al logudorès *iscorza*, on és pres de l'it. *scorza*, però podria ser una adaptació del cat. *escorxa*, i *càscara*, amb les var. *càixcara* 158, 174-178, 181, 186, 187, 189, *càrcara* 42, *càsquera* 183, 186, 188, 190, *càixquera* 174, 176-178, 181, 189, al cast. *cáscara*, on és der. de *cascar*.

Des d'un angle geogràfic, les isoglosses s'acosten molt a les de la *clova de l'ametlla* (veg. PALDC, V, mapa 756) i de la *clovella de la nou* (veg. PALDC, V, mapa 757), que tenen en comú amb la nostra lexia el posseir una coberta dura enfront de la *clovella de la gla* (veg. PALDC, V, mapa 758), que la té més tova i que hi presenta més desacord, a més d'introduir nous lexemes (*pell*, *pela*, *pellofa*).

Són mots normatius *clova*, *esclova*, *clovella*, des del DOrt, 1917; *casca*, des del DG₁, 1932; *corfa*, des del DIEC₁, 1995.

